

ارایه مدل علی سازگاری روانی با سرطان بر اساس سبک‌های دلبستگی و میانجی‌گری سبک‌های اسناد علی در زنان مبتلا به سرطان

محرم فتح الهی انویق^۱
علی خادمی^۲
مهین اعتمادی نیا^۳
علی شاکر دولق^۴

چکیده

هدف پژوهش حاضر ارائه مدل علی سازگاری روانی با سرطان براساس سبک‌های دلبستگی و میانجی‌گری سبک‌های اسناد علی در زنان مبتلا به سرطان می‌باشد. جامعه اماری پژوهش کلیه زنان مبتلا به سرطان تحت درمان شهرستان ارومیه در شش ماهه اول سال ۱۳۹۸ بود. با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند ۳۶۰ نفر به نمونه انتخاب شدند. طرح پژوهش همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود. ابزار اندازه گیری در تحقیق حاضر شامل پرسشنامه فرم کوتاه مقیاس سازگاری روانی با سرطان و اتسون و همکاران (۱۹۸۹)، پرسشنامه دلبستگی بزرگسالان هازن و شاور (۱۹۸۷)، پرسشنامه سبک اسنادی پیترسون و همکاران (۱۹۸۳) بود. تحلیل داده‌ها با استفاده از روش حداقل مربعات جزئی مدل یابی معادلات ساختاری و نرم‌افزار نرم افزار **pls** تحلیل گردید. نتایج پژوهش رابطه تاثیر مستقیم و معنی داری را بین سبک‌های دلبستگی و سبک‌های اسناد علی نشان داد. هم‌چنین رابطه تاثیر مستقیم و غیر مستقیم معنی داری را بین سبک‌های دلبستگی و سازگاری روانی با سرطان به دست آمد و رابطه مستقیم معنی داری بین سبک‌های اسناد علی و سازگاری روانی با سرطان نیز به دست آمد. نتیجه کلی این که مدل دارای توانایی پیش‌بینی و برآشش بوده و مناسب ساخته شده است.

کلید واژگان: سازگاری روانی، سرطان، سبک‌های دلبستگی، سبک‌های اسناد علی

* دانشجوی دکترای تخصصی، گروه روان‌شناسی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران. (ایمیل: Moharram.Fathollahi@yahoo.com)
** دانشیار، گروه روان‌شناسی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران. (نویسنده مسئول، ایمیل: dr_ali_khademi@yahoo.com)

مقدمه

زنان در هر جامعه‌ای به‌ویژه جوامع دارای فرهنگ غنی اسلامی؛ به خاطر جایگاه ممتازی که به عنوان محور خانواده دارند؛ نقش قابل توجهی را در نشاط، شکوفایی و پویایی اعضای خانواده ایفا می‌کنند. پشتیبانی کامل زنان از اعضای خانواده موجب انسجام و استحکام خانواده می‌گردد و هرگونه مانعی در ایفای این نقش و پشتیبانی زنان نه تنها باعث عدم تحقق اهداف تشکیل خانواده بر اساس الگوهای مدنظر می‌گردد (بنی اسدی، ۱۳۹۹)، بلکه در کارکرد بهینه جوامع بشری و توسعه کشورها نیز تأثیرات منفی بر جای می‌گذارد. چراکه امروزه زنان توانمند همسو با مردان در عرصه‌های مختلف مسؤولیت‌های نوین اقتصادی، علمی، اجتماعی، سیاسی و... نقش کلیدی به‌عهده دارند. در عین حال برای ایفای این نقش‌ها با چالش‌هایی هم روبرو هستند (قیطاسی و عزیزی، ۱۳۹۹).

یکی از عواملی که مانع ایفای مناسب نقش توسط زنان در خانواده و جامعه می‌گردد، ابتلاء آن‌ها به انواع بیماری سرطان و عدم سازگاری روانی مناسب با سرطان می‌باشد. در این راستا، پژوهش‌ها به تأثیر عوامل روان‌شناختی و شخصیت فرد در ابتلاء به سرطان، پیگیری روند درمان، طول عمر و بهبود سرطان اشاره کرده‌اند (شاھواروقی فراهانی، اسکندری و برجعلی، ۱۳۹۷). برخی از زنان با توصل به راهبردهای مختلف روان‌شناختی، مذهبی، ورزشی و اجتماعی می‌توانند سازگاری روانی بهینه‌ای با مشکلات ناشی از ابتلاء و درمان سرطان داشته باشند ولی تعداد زیادی از زنان مبتلا به سرطان، موفقیت لازم را در این راستا ندارند. بنابراین در کنار مشکلات جسمی ناشی از سرطان و درمان آن از مشکلات روانی و عملکردی نیز رنج می‌برند (مقدم تبریزی، جاسمی، سلطانی و اسماعیلی، ۱۳۹۶).

مشکلات مستمر سازگاری زنان مبتلا به سرطان از لحظه تشخیص بیماری شروع می‌شود و زمانی که فرد به سطح تعادل جدید رسید خاتمه می‌یابد (یانگ، ۲۰۱۸). در این راستا سال‌ها این سؤال برای روانشناسان مطرح بود که چرا برخی از افراد به‌ویژه زنان با استرس بیماری مزمن به‌خوبی سازگار می‌شوند. ولی برخی دیگر از نظر عاطفی و بین شخصی دچار تنزل و رکود معنی دار می‌شوند (موحدی، ۱۳۹۷). این موضوع که سازگاری روان‌شناختی با سرطان ممکن است بر نتایج سلامتی بیماران تأثیر بگذارد، موجب پیدایش متغیر سازگاری روانی با سرطان گردید. مشکلات معنی دار مرتبط با سازگاری روانی با سرطان با تغییرات و فشارهایی که در ابعاد مختلف بر فرد وارد می‌کنند، زندگی بیمار و اطرافیانش را با چالش‌های معنی دار متعددی نظیر نگرانی، تغییر سبک زندگی و کاهش خودکارآمدی روبرو می‌کند. سازگاری با سرطان در زنان، اگر شکل مناسبی داشته باشد نه تنها تأثیر مثبتی در افزایش موفقیت درمان زیستی خواهد داشت، بلکه در بهداشت روانی فرد نیز مؤثر خواهد بود ولی نبود سازگاری مناسب و بهینه با سرطان، نه تنها باعث عدم تحقق درمان مورد انتظار خواهد بود؛ بلکه در بعد مالی و اقتصادی نیز هزینه‌های زیادی را بر خانوارها و جوامع تحمل نموده و میزان مرگ و میرهای زنان را افزایش خواهد داد (سلامجه، ایمانی پور و نعمت‌اللهزاده ماهانی، ۱۳۹۶؛ رنجبر نوشری، محدثی، اسدی مجراه و هاشمی، ۱۳۹۲؛ پاتو، مرادی، اللهیاری و پاینده، ۱۳۹۴).

پاتو، اللهیاری، مرادی، پاینده و حسنی^۱، (۲۰۱۸). در حال حاضر نیز سرطان یک بیماری شایع در زنان و سومین علت مرگ و میر بعد از بیماری‌های قلبی-عروقی و سوانح بوده و در مراحل تشخیص و درمان آثار منفی زیادی در ابعاد جسمی، روانی، اقتصادی، خانوادگی و بر زنان دارد. بهنحوی که فرد از لحاظ زیبایی ظاهری، عملکرد جنسی، تعامل شغلی و اجتماعی با چالش‌های متعددی مواجه می‌شود(منفرد، پاک‌سرشت، قبری و عطرکار روشن، ۱۳۹۲).

توجه به سیر صعودی روزافزون انواع سرطان در ایران و جهان، انجام این پژوهش و رسیدن به اهداف آن را از دو بعد مالی و روان‌شناختی مهم نموده بود. در بعد مادی بروز سرطان در ایران و جهان در حال افزایش است. مطابق گزارش مستولین وزارت بهداشت جمهوری اسلامی ایران، بر اساس برآوردهای سازمان بهداشت جهانی، مبتلایان به سرطان از سالیانه ۱۴ میلیون نفر در سال ۲۰۱۲ به ۲۵ میلیون نفر در سال ۲۰۳۰ افزایش خواهد یافت. این موضوع نشان می‌دهد که سرطان نیازمند توجه و مدیریت هزینه بوده و با برنامه‌ریزی جهانی و ملی برای کنترل آن، می‌توان ضمن تبدیل سرطان به یک بیماری با کشدگی کمتر رقم قابل توجه ۱۰۰ تا ۲۰۰ میلیارد دلار از هزینه‌های این بیماری را در جهان کاهش داد. در ایران نیز با مدیریت درمان و هزینه، می‌توان رقمی بالغ بر ۱۵۰۰ تا ۳۰۰۰ میلیارد ریال از هزینه‌های درمان سرطان را کاهش داده و در حوزه‌های دیگر سلامت جسمی و روانی هزینه نمود(مطلق، ۱۳۹۷).

متغیر سازگاری روانی با سرطان^۲(روحیه مبارزه^۳، دل مشغولی نگران‌کننده^۴، تفکر تقدیر گرایانه^۵، نامیدی-درماندگی^۶ و اجتناب شناختی^۷) ابتدا توسط گریر و واتسون(۱۹۸۷) مطرح گردید. آنان سازگاری روانی با سرطان را مجموعه نگرش‌ها و عملکردهایی معرفی کردند که فرد برای استمرار سلامت، تدرستی، احساس خوشبختی و غلبه بر استرس‌های ناشی از ابتلا به سرطان در پیش می‌گیرد. سازگاری روانی با سرطان در برگیرنده فرایند مداوم و زمانبر مرحله شنیدن خبر ابتلا به سرطان تا اتمام درمان می‌باشد. شیوه سازگاری افراد با سرطان متفاوت است. بسیاری از بیماران پس از اطلاع از تشخیص سرطان، چهار سطح بالایی از ناتوانی و نامیدی در زندگی شخصی و خانوادگی شده و نیازمند مساعدت روانی برای سازگاری با بیماری، بازگشت به زندگی عادی، پیشگیری از وخامت بیماری و تأمین نیازهای خویش می‌شوند(پاتو و مرادی، اللهیاری و پاینده، ۱۳۹۴؛ سجادیان، حقیقت، منتظری، کاظم نژاد و علوی فیلی، ۱۳۹۰).

بیگدلی شاملو و بهرامی(۱۳۹۴) نیز در پژوهش خود مواردی مانند وضعیت تأهل، مذهب، هوش

-
1. Patoo, Allahyari, Moradi, Payandeh & Hassani
 2. Psychological Adjustment to Cancer
 3. fighting Sprit
 4. anxious Preoccupation
 5. Fatalism
 6. Helplessness
 7. Cognitive avoidance
 8. Greer & Watson

اجتماعی، هوش هیجانی، حمایت اجتماعی، روابط بین زن و شوهر، سابقه ابتلا به سرطان در خانواده، افسردگی قبل از بیماری و خود کارآمدی را به عنوان پیش‌بینی های سازگاری روانی با سرطان در مدل خود بررسی نموده‌اند.

از جمله متغیرهایی که می‌توانند سازگاری زنان با سرطان را تبیین نموده و با تأثیر گذاشتن بر کیفیت زندگی رضایت از زندگی را نیز آنها را تحت تأثیر قرار دهنند متغیرهای شبکهای دلبستگی^۱ (دلبستگی ایمن،^۲ دلبستگی نایمن دوسوگرا^۳ و دلبستگی نایمن اجتنابی^۴) و شبکهای اسناد علی^۵ (اسناد علی خوش‌بینانه^۶ و اسناد علی بدینانه^۷) است. شبکهای دلبستگی نایمن رابطه مستقیمی با مشکلات ناشی از ابتلا به سرطان و سازگار نشدن با آن دارند به‌ نحوی که نوع دلبستگی علاوه بر تأثیر مستقیم بر شیوه سازگاری روانی با سرطان، ابتدا در کودکی ایجاد می‌شوند و به تناسب ماهیت خود، روی اسنادهای علی فرد نیز اثر می‌گذارند و سازگاری روانی با سرطان را هم به صورت غیرمستقیم و با واسطه گری متغیر واسطه‌ای شبکهای اسناد علی متأثر می‌کنند. متغیر شبکهای اسناد علی^۸ متغیر واسطه‌ای پژوهش و مدل ارائه شده می‌باشد. یعنی نوعی تأثیر سلسله مراتبی وجود دارد. اسنادهای علی از نوع دلبستگی تأثیر می‌گیرند و دلبستگی به تناسب نمرات بالا و پایین خود ابتدا یکی از تیپ‌های اسناد خوش‌بینانه یا بدینانه را مشخص می‌کنند و بر اساس آن شبک سازگاری روانی با سرطان را مشخص می‌کنند (خجسته مهر، کوچکی و رجبی، ۱۳۹۱؛ ولیخانی و فیروزآبادی، ۱۳۹۵؛ خجسته مهر، امان‌الهی، زهره‌ای و رجبی، ۱۳۹۳؛ محمدامین‌زاده، اسمری و حسین ثابت، ۱۳۹۵؛ پیرس و هالفورد، ۲۰۰۸).

به نظر بالبی^۹ (۱۹۶۹) دلبستگی به عنوان پیوند عاطفی قوی بین نوزاد و مراقب او در نیمه دوم سال اول زندگی ایجاد می‌شود و یک امنیت عاطفی به نوزاد می‌دهد (آلتن و ترزی، ۲۰۱۰؛ یانگ و تامارا، ۱۱، ۲۰۰۷ به نقل از امانی، ثابی ذاکر، نظری، نامداری پژمان، ۱۳۹۰). بالبی (۱۹۶۹، ۱۹۷۳ و ۱۹۸۰) معتقد بود سرنوشت تحولی کودک به مادر و هماهنگ شدن او با آهنگ تحول کودک منوط بوده و شبک رفتار مادر در ایجاد نایمنی کودک بسیار مؤثر است (تیمور پور، مشتاق بیدختی و پور‌شهبار، ۱۳۹۰).

یافته‌های پژوهش موسوی، پور‌حسین، بشارت و غلامعلی لواسانی (۱۳۹۹) با عنوان پیش‌بینی سازگاری با سرطان در محیط خانوادگی بر اساس شبکهای دلبستگی، سخت‌کوشی و حمایت اجتماعی نشان

1. attachment styles
2. secure attachment
3. ambiguous insecure attachment
4. avoid insecure attachment
5. attributional styles
6. Optimistic attributional styles
7. Dessimistic attributional styles
8. attributional styles
9. Pearce & Halford
10. Bowlby
11. Altin & Tarzi
12. Tamara

داد سازگاری روانی با سرطان با ۹۹ درصد اطمینان توسط سبک‌های دلستگی قابل پیش‌بینی است و دلستگی ایمن با سازگاری با سرطان همبستگی مثبت و معنی‌داری دارد. یافته‌های پژوهش گراف، جن، انسل، شفله، کیونتکه، استینگل و همکاران^۱ (۲۰۲۰) نشان داد دلستگی نایمن یک عامل خطر برای سازگاری روانی بالقوه با سرطان می‌باشد. پژوهش آرامبیسیک، شیرمن و الدیر^۲ (۲۰۱۹) نشان داد دلستگی نایمن بالا رابطه مثبت و معنی‌داری با استرس و تأثیر منفی در که (مشاهده) سرطان دارند. بر اساس مطالعه پورتر، کیفی، دیویس، رامبل، سی پیو و گارست^۳ (۲۰۱۲) سبک‌های دلستگی بیماران سرطانی و همسران آن‌ها از عوامل مهم سازگاری روانی با سرطان و تعدیل حوزه‌های مختلف بیماری سرطان می‌باشد. نتایج مطالعه نیکولز، هاربرت، ویلیامز و برامویل^۴ (۲۰۱۴) بیان می‌دارد که سبک دلستگی نایمن بیماران، دارای رابطه ضعیف تری با سازگاری روان‌سناختی به سرطان می‌باشد و سبک دلستگی ایمن با رشد مثبت و رفاه بهتر همراه است.

با توجه به مطالب گزارش شده هدف پژوهش حاضر ارایه مدل علی سازگاری روانی با سرطان بر سبک‌های دلستگی (دلستگی ایمن، دلستگی نایمن دوسوگرا و دلستگی نایمن اجتنابی) و میانجی گری سبک‌های استناد علی (ابعاد خوش‌بینانه و بدینانه) در زنان سرطانی شهرستان ارومیه می‌باشد.

روش

طرح پژوهش، جامعه آماری و روش نمونه گیری: طرح پژوهش حاضر همبستگی از نوع معادلات ساختاری است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان مبتلا به سرطان مراجعه کننده به بیمارستان‌های فعال در درمان بیماران سرطانی بزرگ‌سال (بیمارستان‌های امید و امام خمینی (ره)، کلینیک دولتی تدبیر و کلینیک‌های پزشکان متخصص سرطان شهرستان ارومیه در شش ماهه اول سال ۱۳۹۸) که تشخیص سرطان گرفته و در حال گذراندن مراحل درمان‌های شیمی درمانی و رادیوتراپی بودند می‌باشد. تعداد ۳۶۰ نفر از بیماران یاد شده به صورت هدفمند به عنوان اعضای نمونه آماری پژوهش انتخاب شدند.

روش اجرا

پس از مشخص شدن اعضای نمونه آماری، پرسشنامه‌های پژوهش به آن‌ها ارائه گردید تا به صورت انفرادی تکمیل و عودت گردد. سپس پرسشنامه‌های تکمیل شده از آنها جمع‌آوری و مورد تحلیل قرار گرفت. ملاک ورود به پژوهش داشتن جنسیت زن، دریافت تشخیص ابتلا به انواع سرطان شامل سرطان‌های پستان، رحم، خون، لفوم و... و در حال درمان بودن دریکی از مراحل درمانی شیمی درمانی و رادیوتراپی در شش ماهه اول سال ۱۳۹۸ بود. ملاک خروج از مطالعه نیز شامل تکمیل نکردن پرسشنامه‌های پژوهش توسط هر کدام از آزمودنی‌ها، بهبود کامل، فوت و ترک درمان بود.

1. Graf, Junne, Ehrenthal, Schaffeler, Kiuntke, Stengel & et al.

2. Arambasic, Sherman, Elder

3. Porter, Keefe, Davis, Rumble, Scipio & Garst

4. Nicholls, Hulbert-Williams & Bramwell

ابزار سنجش

الف) پرسشنامه فرم کوتاه مقیاس سازگاری روانی با سرطان (Mini-Mac):^۱ این پرسشنامه توسط واتسون، گربر و بلیس^۲ (۱۹۸۹) ساخته شده و در پژوهش‌های سایکوآنکولوژی^۳ مورد استفاده قرار گرفته است. پرسشنامه دارای ۲۹ گویه و ۵ خرده مقیاس یا بعد می‌باشد که عبارت‌اند از: روحیه مبارزه، دل‌مشغولی نگران‌کننده، تعکر تقدیر گرایانه، نامیدی-درماندگی و اجتناب شناختی. نمره بالاتر در هر خرده مقیاس به این معنی است که آزمودنی از آن خرده مقیاس به عنوان سبک یا راهبرد سازگاری با سرطان بیشتر استفاده می‌کند. گویه‌ها در یک مقیاس ۴ نقطه‌ای لیکرت شامل (قطعاً در مورد من درست نیست)، (در مورد من درست نیست)، (در مورد من درست است)، (قطعاً در مورد من درست است) نمره گزاری می‌شوند. این مقیاس نمره منفی ندارد برای تسهیل باید در فایل مرتب شده، گویه‌های مربوط به خرده مقیاس‌ها به این ترتیب پشت سرهم قرار داده شده باشند. درماندگی-گویه‌های ۱-۸، دل‌مشغولی اضطرابی گویه‌های ۹-۱۶، اجتناب شناختی: گویه‌های ۱۷-۲۰، تقدیر گرایی گویه‌های ۲۱-۲۵ و مبارزه روانی گویه‌های ۲۶-۲۹. پاتو و همکاران (۱۳۹۴) این پرسشنامه را به فارسی ترجمه کردند و اعتبار و روایی خوبی در نسخه فارسی آن به دست آمده است. به نحوی که آلفای کرونباخ آن برای ابعاد تقدیر گرایی ۰/۷۷، روحیه مبارزه ۰/۸۰، دل‌مشغولی نگران‌کننده ۰/۹۰، نامیدی-درماندگی ۰/۹۴، اجتناب شناختی ۰/۷۶ و کل پرسشنامه ۰/۸۴ به دست آمده است. در پژوهش حاضر، پایایی متغیر سازگاری روانی با سرطان بر اساس آلفای کرونباخ ۰/۷۷ و برآساس پایایی مرکب ۰/۸۲۵ به دست آمد.

ب) پرسشنامه دلبستگی بزرگ‌سالان (AAS):^۴ این پرسشنامه دارای ۱۵ گویه می‌باشد. توسط هازن و شاور^۵ (۱۹۸۷) ارائه شده و توسط اساتید دانشگاه اصفهان به فارسی ترجمه و آماده اجرا شده است. پرسشنامه در یک مقیاس لیکرتی ۵ درجه‌ای درجه‌بندی گردیده که به گزینه هرگز نمره صفر، گزینه بسیار کم نمره ۱، گزینه بعضی اوقات نمره ۲، گزینه بیشتر اوقات نمره ۳ و گزینه تقریباً همیشه نمره ۴ تعلق می‌گیرد. در این پرسشنامه ضمن این که به فرد گفته می‌شود نیازی به نوشتند مخصوص نیست، از وی خواسته می‌شود هر یک از گویه‌های پرسشنامه را با توجه به این که تا چه حد در مورد وی درست می‌باشد علامت بگذارد. نمرات خرده مقیاس‌های دلبستگی توسط میانگین پنج ماده مربوط خرده مقیاس به دست می‌آید. پنج ماده پرسشنامه مربوط به سبک دلبستگی نایمن، پنج ماده مربوط به سبک دلبستگی نایمن اجتنابی و پنج ماده مربوط به سبک دلبستگی نایمن دوسوگرا می‌باشد. پس از تکمیل پرسشنامه و نمره گذاری، خرده مقیاسی که آزمودنی نمره بالاتری در آن کسب نموده است به عنوان سبک دلبستگی فرد لحاظ می‌شود (مؤمنی، مولوی، ملک پور و امیری، ۱۳۸۹). هازن و شاور پایایی باز آزمایی کل این پرسشنامه را ۰/۸۱ و پایایی با کرونباخ را ۰/۷۸ به دست آورده‌اند.

1. Mini-Mental Adjustment to cancer
2. Watson, Greer & Bliss
3. Psycho Oncology
4. Choronbach
5. Adult Attachment Styles Questionnaire
6. Hazen & Shaver

هازن و شاور(۱۹۸۷) روایی ملاکی و محتوایی را خوب گزارش نمودند و روایی سازه آن را در حد بسیار مطلوب گزارش داده‌اند. در پژوهش حاضر، پایایی متغیر سبک‌های دلستگی بر اساس آلفای کرونباخ ۰/۷۴ و بر اساس پایایی مرکب ۰/۸۵ به دست آمد.

ج) پرسشنامه سبک استنادی (ASQ): این پرسشنامه یک وسیله خود گزارشی برای اندازه‌گیری سبک‌های تفکر مثبت یا منفی، تعیین سبک استنادی افراد یعنی منبع کنترل (دروندی/ بیرونی)، میزان پایداری (بایثبات/ بی ثبات)، عمومیت (عمومی/ اختصاصی) و قابلیت کنترل (کنترل پذیر/ کنترل ناپذیر) بوده و توسط پترسون، سمل، بایر، آبرامسون و متالسکی و سلیگمن^۱ (۱۹۸۲) ساخته شده است. شهنه‌یلاق و موحد (۱۳۸۲) این پرسشنامه را از زبان انگلیسی به فارسی ترجمه کردند و پایایی و روایی آن در بین جامعه دانشجویی رضایت‌بخش می‌باشد (نقل از رجبی، حقیقی، شهنه‌یلاق، و شکرکن، ۱۳۸۴). پژوهش‌ها ضریب آلفای کرونباخ را برای وقایع ناخوشایند درونی ۰/۵۳، وقایع خوشایند درونی ۰/۵۵، وقایع ناخوشایند پایدار ۰/۵۱، وقایع خوشایند پایدار ۰/۴۹، وقایع ناخوشایند عمومی ۰/۴۸ و وقایع خوشایند عمومی ۰/۵۰ به دست آورده‌اند. آلفای کرونباخ برای کل پرسش‌های پرسشنامه را هم ۰/۷۴ گزارش کرده‌اند. این پرسشنامه ابزار مناسبی برای سنجش سبک استنادی است. پرسشنامه سبک استنادی در برگیرنده دوازده موقعیت فرضی (شش رویداد خوب و شش رویداد بد) بوده و برای هر رویداد چهار پرسش مطرح شده است. از این ۱۲ موقعیت، شش رویداد مربوط به موقعیت پیشرفته و شش رویداد مربوط به موقعیت‌های پیوند جویی است. نمرات برای هر یک از سه بعد محاسبه می‌شود. هر ماده از ۱ تا ۷ درجه‌بندی شده است. برای هر یک از ۶ موقعیت مثبت، ۱ پایین ترین رتبه ۷ بالاترین یا بهترین گزینه است. برای ۶ موقعیت منفی، نمره گذاری به صورت معکوس است. بنابراین، برای موقعیت‌های منفی رتبه یک بالاترین یا بهترین گزینه و نمره ۷ پایین ترین یا بدترین گزینه به حساب می‌آید. برای محاسبه نمره کل تجارب مثبت، ابتدا نمره‌های تمام موقعیت‌های مثبت را باهم جمع می‌کنیم و بعد بر تعداد آن‌ها تقسیم می‌کنیم. بالاترین نمره تجارب مثبت ۲۱ و کمترین آن ۳ است. نمره کل برای رویدادهای منفی، با جمع کردن نمره‌های موقعیت‌های منفی و با تقسیم آن بر تعداد آن‌ها محاسبه می‌شود. بالاترین نمره برای رویدادهای منفی (۳) و پایین ترین آن (۲۱) است. برای محاسبه نمره کل رویدادها، نمره کل تجارب مثبت از نمره کل تجارب منفی کسر می‌شود. بهترین نمره برای کل رویدادها (۱۸+) و بدترین آن (۱۸-) است. در پژوهش حاضر، پایایی متغیر سبک‌های استناد علی بر اساس آلفای کرونباخ ۰/۸۲۹ و بر اساس پایایی مرکب ۰/۸۳ به دست آمد.

یافته‌ها

از تعداد ۳۶۰ نفر که پرسشنامه‌های تکمیل شده را بازدید دادند ۲۶۵ نفر متأهل و ۹۵ نفر مجرد بودند. سن آزمودنی‌ها بین ۱۸ سال تا ۶۵ سال بود و ۷۰ درصد آن‌ها (۲۵۲ نفر) باسوساد و ۳۰ درصد دیگر (۱۰۸ نفر) بی‌سوساد بودند.

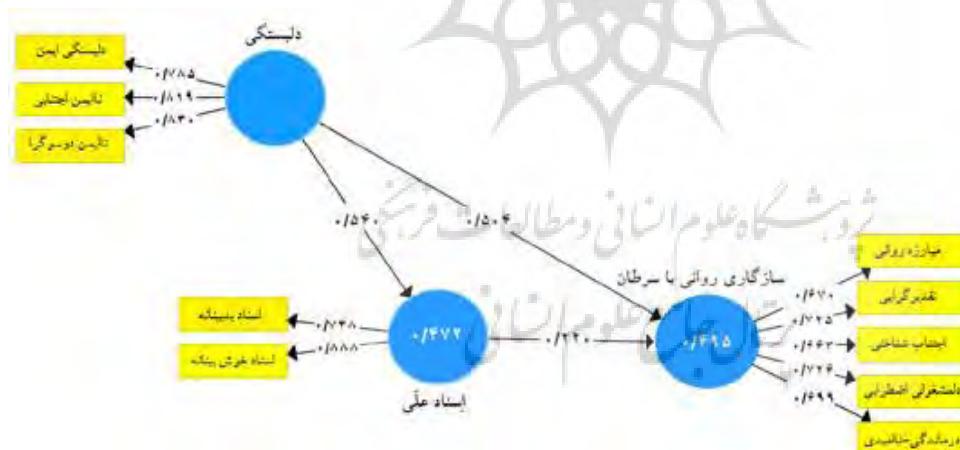
1. Assessment Styles Questionnaire

2. Peterson, Semmel, von Baeyer, Abramson, Metalsky & Seligman

جدول ۱. آماره‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

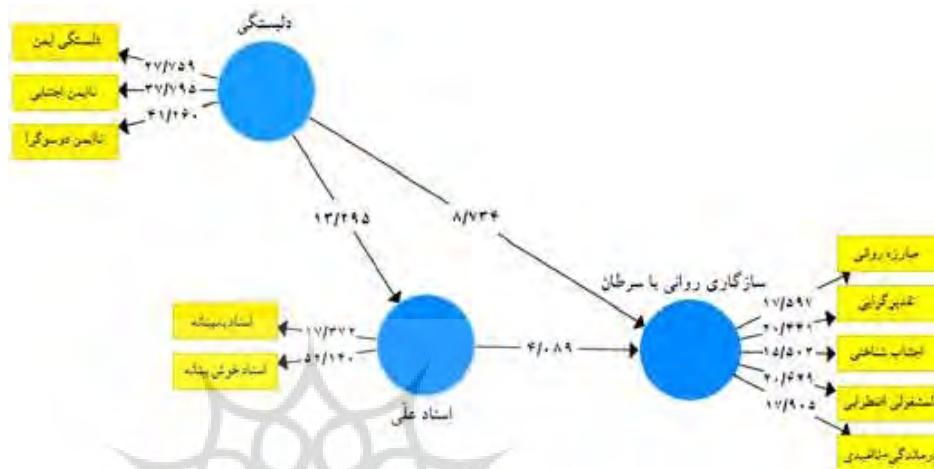
واریانس	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل	دامنه	
۰/۱۳۷	۰/۳۶۹۹۲	۲/۲۸۰۲	۳/۲۵	۱/۳۸	۱/۸۸	درماندگی-نامیدی
۰/۱۲۲	۰/۳۴۹۶۹	۲/۴۱۲۵	۴/۰۰	۱/۶۳	۲/۳۸	دل مشغولی اضطرابی
۰/۲۵۵	۰/۵۰۴۸۴	۲/۹۴۷۲	۴/۰۰	۱/۷۵	۲/۲۵	اجتناب شناختی
۰/۲۵۵	۰/۵۰۴۸۴	۲/۹۴۷۲	۴/۰۰	۱/۷۵	۲/۲۵	تقدیر گرایی
۰/۳۳۷	۰/۵۸۰۲۳	۲/۶۴۴۴	۴/۰۰	۱/۲۵	۲/۷۵	مبارزه روانی
۰/۵۸۳	۰/۷۶۳۲۸	۱/۳۲۸۳	۳/۶۰	۰/۰۰	۳/۶۰	سبک دلبستگی ايمن
۰/۵۷۲	۰/۷۵۶۶۲	۲/۸۹۸۹	۴/۰۰	۰/۰۰	۴/۰۰	سبک دلبستگی نایمن اجتنابی
۰/۵۱۵	۰/۷۱۷۸۳	۲/۶۵۶۱	۴/۰۰	۰/۶۰	۳/۴۰	سبک دلبستگی دوسوگرا
۰/۵۱۸	۰/۷۱۹۴۸	۴/۳۶۶۹	۶/۲۳	۲/۶۲	۳/۶۲	استاد بدینانه
۰/۵۶۳	۰/۷۵۳۵۳	۴/۴۵۵۱	۶/۱۷	۲/۵۸	۳/۵۸	استاد خوش بینانه

همان‌طور که جدول ۱ مشاهده می‌شود در بین ابعاد متغیر سازگاری روانی با سرطان میانگین بعد مبارزه روانی بیشترین مقدار را دارد و درماندگی-نامیدی کمترین مقدار را دارد. در بین متغیر سبک‌های دلبستگی، سبک دلبستگی نایمن اجتنابی بیشترین مقدار را بین اعضای نمونه و میزان دلبستگی ایمن کمترین مقدار را دارد. به عبارت دیگر بیشتر این بیماران دارای دلبستگی نایمن هستند. هم‌چنین در متغیر سبک‌های استادی اسناد علی خوش‌بینانه بیشتر از نوع استاد علی بدینانه می‌باشد. در آزمون مدل ساختاری که در آن روابط بین متغیرهای مکنون (مستقل یا برون‌زا) و واپسی (دروزن‌زا) مورد توجه قرار می‌گیرد، سه شاخص موردنبررسی قرار گرفت. شاخص ضریب تعیین (R^2) متغیرهای مکنون درون‌زا، ضریب مسیر بتا و معناداری آن و شاخص ارتباط پیش‌بین (Q^2). همان‌طور که نمودار (۱) نشان می‌دهد، ضریب تعیین (R^2) متغیر درون‌زای سبک‌های استادی برابر ۰/۴۷۲ می‌باشد و ضریب تعیین (R^2) متغیر درون‌زای سازگاری روانی با سرطان برابر ۰/۴۹۵ می‌باشد.

نمودار ۱. نشان‌دهنده ضرایب مسیر و ضرایب تعیین مدل

در رابطه با شاخص ضرایب مسیر خطی، همان‌طور که در نمودار ۱، نمودار ۲، جدول ۲ و جدول ۳ قابل مشاهده است، نتایج نشان‌دهنده ضریب مسیر 0.540 ، برای اثر مستقیم سبک‌های دلستگی بر سبک‌های استناد علی می‌باشد. نمره T مربوط به این اثر برابر $13/295$ می‌باشد که از لحاظ آماری معنی‌دار است ($P<0.001$). ضریب مسیر اثر مستقیم متغیر سبک‌های استناد علی به سازگاری روانی با سرطان $0/220$ و نمره T آن $4/089$ می‌باشد که از لحاظ آماری معنی‌دار است ($P<0.001$). هم چنین ضریب مسیر اثر مستقیم سبک‌های دلستگی به سازگاری روانی با سرطان $0/504$ و نمره T آن $8/734$ می‌باشد که از لحاظ آماری معنی‌دار است ($P<0.001$).

نمودار ۲. نشان‌دهنده معنی‌داری مسیر

بر اساس نمودار ۲، آماره T خرده مقیاس‌های استناد علی خوش‌بینانه $0.52/140$ و استناد علی بدینانه $17/372$ می‌باشد. آماره T خرده مقیاس‌های دلستگی ایمن $0.27/759$ ، دلستگی نایمن اجتنابی $0.37/795$ و دلستگی نایمن دوسوگرا $0.41/260$ می‌باشد. هم‌چنین آماره T خرده مقیاس‌های دل مشغولی اضطرابی $0.17/597$ ، مبارزه منفی $0.20/441$ ، درمانگری - نایمیدی $0.15/503$ ، اجتناب شناختی $0.20/629$ و تقدیرگرایی $0.17/905$ می‌باشد. که همگی از لحاظ آماری معنی‌دار می‌باشند ($P<0.001$).

جدول ۲. مقادیر آماره T متغیرهای تحقیق

آماره T	ضریب مسیر	بر متغیر	اثر متغیر
$8/734$	$0/504$	سازگاری روانی با سرطان	سبک‌های دلستگی
$4/089$	$0/220$	سازگاری روانی با سرطان	سبک‌های استناد علی
$13/295$	$0/540$	سبک‌های استناد علی	سبک‌های دلستگی

جدول ۲، نشان‌دهنده ضریب مسیر و آماره T مربوطه به روابط مستقیم و اثرهای مستقیم متغیرهای بروز زا بر متغیرهای درون‌زای مدل ساختاری می‌باشد.

جدول ۳. آزمون بوت استراپینگ پیرامون اثر متغیرهای میانجی

اثر کل	اثر غیرمستقیم	اثر مستقیم	
۰/۵۸۳	۰/۰۷۹	۰/۰۴۰	سبک‌های دلبستگی سازگاری روانی با سرطان
۰/۵۴۰	-	۰/۵۴۰	سبک‌های استناد علی سبک‌های دلبستگی
۰/۲۲۰	-	۰/۰۲۰	سبک‌های استناد علی سبک‌های روانی با سرطان سبک‌های استناد علی

داده‌های به دست آمده از آزمون بوت استراپینگ اثر مستقیم، اثر میانجی و اثر کل متغیرها را نشان می‌دهد. علاوه بر اثر مستقیم متغیرهای پژوهش، از آزمون بوت استراپینگ برای استخراج اثر متغیر میانجی پژوهش استفاده گردید که نتایج آن در جدول ۳ نشان داده شده و حکایت از وجود اثر میانجی $0/079$ بین متغیرهای سبک‌های دلبستگی و سازگاری روانی با سرطان با میانجی گری سبک‌های استناد علی دارد. این اثر میانجی باعث شده اثر کل متغیر سبک‌های دلبستگی بر سازگاری روانی با سرطان به $0/583$ برسد.

برای ارزیابی توانایی مدل ساختاری در پیش‌بینی نشانگرهای متغیرهای مکنون درون‌زا از شاخص Q^1 استون گیسلر¹ استفاده گردید. نتایج نشان می‌دهد که میزان CV_{RED} در شاخص Q^2 استون گیسلر که برای متغیرهای مکنون درون‌زا محاسبه می‌گردد، برای متغیر درون‌زای سبک‌های استناد علی $0/245$ و برای متغیر درون‌زای سازگاری روانی با سرطان $0/201$ است.

برای سنجش کلی اعتبار یا کیفیت مدل از شاخص نکویی برازش GOF استفاده شد و عدد $0/352$ برای این شاخص به دست آمد.

بحث و نتیجه‌گیری

تمامی مسیرهای فرض شده در مدل پیشنهادی پژوهش مورد آزمون قرار گرفت و داده‌های واقعی به دست آمده از اجرای پژوهش با مدل ارائه شده تطبیق داده شدند. نتایج نشان داد داده‌های به دست آمده از انجام پژوهش با مدل فرضی پیشنهادی مطابقت دارند و فرضیه‌های مربوط به آن‌ها تائید شدند.

برابر فرضیه اول پژوهش بین سبک‌های دلبستگی (دلبستگی ایمن، دلبستگی نایمن اجتنابی و دلبستگی نایمن دوسوگر) و سبک‌های استناد علی (استناد علی خوش‌بینانه و استناد علی بدینانه) رابطه معنی‌داری وجود دارد. یافته‌های این فرضیه با نتایج یافته‌های خجسته‌مهر، کوچکی و رجبی (۱۳۹۱)؛ خجسته‌مهر، امان‌الهی، زهره‌ای و رجبی (۱۳۹۳)؛ محمدامین‌زاده، اسمیری و حسین ثابت (۱۳۹۵)؛ پیرس

1. aston geyser

و هالفورد(۲۰۰۸) هماهنگ است.

در تبیین نتایج این فرضیه می‌توان گزارش کرد که اگر افراد در حدود شش تا دوازدهماهگی عمر خود موردنوجه والدین و مراقبین خود قرار گرفته و احساس امنیت در موقع نیازهای جسمی و روانی داشته باشند، دلستگی ایمن ایجاد شده و بر رشد اجتماعی و احساس کودک در کل زندگی تأثیر می‌گذارد. بنابراین روابط دلستگی اولیه که بر طول زندگی فرد مؤثر است، مربوط به سرنوشت تحولی کودک و هماهنگ شدن مادر با آهنگ تحول کودک است. به عبارت دیگر سبک رفتار مادر در ایجاد نایمنی کودک بسیار مؤثر است. رفتار خشن و ترس آور و بدرفتاری مادر با کودک تا سه‌برابر نایمنی دلستگی کودک را افزایش می‌دهد. به عبارت دیگر چهره دلستگی بی‌ثبات یا طرد کننده در رفتارهای مراقبین باعث عدم وجود پایگاه ایمنی بخش درونی در کودک می‌شود. دلستگی ایمن نسبت به مادر یا مراقب در نوزادی فرد توان اکتشاف محیط در او را افزایش داده و روابط اجتماعی او را تسهیل می‌دهد. بنابراین نوع نگرشی نسبت به خود، اطرافیان و موقیت‌ها و شکست‌ها در فرد تشکیل می‌شود که می‌تواند جهت دهنده سازگاری فعلی و رفتارهای آینده فرد در جنبه‌های مختلف باشد. در چنین شرایطی است که اسنادهای علی تحت تأثیر نوع دلستگی فرد تشکیل می‌شوند. افرادی که دارای دلستگی ایمن بوده و اطمینان داشته باشند که در صورت بروز نیازی جسمی یا روانی، اطرافیان در صدد رفع نیازهای آن‌ها خواهند بود و تلاش آن‌ها باعث آرامش و امنیت شان خواهد گردید به یک نگرش و اسناد خوش‌بینانه دست خواهند یافت و بر عکس آن، کسانی که به چنین اطمینانی در مورد نیازها و نتایج تلاش‌شان نرسیده باشند طبیعی است که با نگرش و اسناد علی بدینانه مواجه شده و نسبت به دیگران، خود و نتایج تلاش‌هایشان بدین خواهند بود(بالبی و اینشورث^۱، ۱۹۹۲).

فرضیه دوم تائید شده حکایت از این دارد که سبک‌های دلستگی (دلستگی ایمن، دلستگی نایمن اجتنابی و دلستگی نایمن دوسوگرا) تأثیر مستقیم بر سازگاری روانی با سرطان(روحیه مبارزه، دلمشغولی نگران‌کننده، تفکر تقدیر گرایانه، نامیدی - درمانگری و اجتناب شناختی) دارند. این یافته پژوهش با یافته‌های پژوهش موسوی، پورحسین، بشارت و غلامعلی لواسانی(۱۳۹۹)؛ گراف و همکاران (۲۰۲۰)؛ آرامبیسیک و همکاران (۲۰۱۹)؛ پورتر و همکاران (۲۰۱۲)؛ نیکولز و همکاران (۲۰۱۴) هماهنگ است.

تبیین نتایج یافته فرضیه دوم چنین است که دلستگی ایمن یک عامل محافظتی در سازگاری افراد با بیماری‌های مزمن بوده و افراد دارای دلستگی ایمن نسبت به افراد دارای دلستگی نایمن اجتنابی و نایمن دوسوگرا دارای توان بیشتری نسبت به هیجان‌های خود و کنترل آن‌ها می‌باشند. این افراد به استرسورها و رویدادهای پر تنش، با پریشانی کمتری واکنش نشان می‌دهند و با تکیه بر جستجوی حمایت با تندیگی‌ها مقابله می‌کنند. آن‌ها انتظارات مثبتی از نتایج درمان خود دارند و تکالیف درمانی خود را به موقع انجام می‌دهند. به تغییرات جسمی خود اهمیت داده و پیگیر آن‌ها

می‌باشد. افراد دارای دلبستگی ایمن با توصل به راهبردها و درمان‌های شناختی و رفتاری تحمل خود را به بلاتکلیفی و درد بالا برده و در عین اینکه نگرش‌های ناکارآمد خود را کاهش می‌دهند، سعی می‌کنند با افزایش خودآگاهی، محدودیت‌ها و واقعیت‌هایی را که نمی‌توانند تغییر دهنند پذیرنند و از جنبه‌های دیگر یا محسنه که احتمالاً شرایط بیماری برایشان ایجاد کرده بیشترین بهره را ببرند. در حالی که زنان دارای دلبستگی نایمن دارای نوعی سوگیری شناختی هستند و این سوگیری با تأثیر منفی بر هیجان‌ها و تفسیرهای نامناسب از حالات عادی بدن، می‌تواند باعث ترشح هورمون کورتیزول شده و تنش عضلانی ایجاد کند. این موارد نیز هر کدام به نوبه خود باعث ضعف جسمانی بیشتر و کاهش موفقیت درمان گردد. هر چند در کودکی شکل می‌گیرند ولی در سنین بزرگسالی هم اگر یک شخص ایمن در یک رابطه منفی خاص یا شرایط مشکل در گیر شود، ممکن است درنتیجه این تجربه، به نایمن تغییر کند. در عین حال هنگامی که شخص به فهم و شناخت جدیدی درباره تجارب گذشته‌اش، به خصوص تجاری که مرتبط با او هستند دست می‌یابد، ممکن است الگوی مؤثر و درونی او تغییر کند. طبیعی است که چنین فردی توانایی سازگاری مناسب با بیماری سرطان را نداشته و در مقابله با آن آسیب‌پذیری بیشتری خواهد داشت (موسوی و بدیهی‌زراعتی، ۱۳۹۵؛ لوکا، درانگریچیا، سالرنو، کوکو و سیسرولی، ۲۰۱۷).

بر اساس یافته‌های فرضیه تائید شده سوم، سبک‌های دلبستگی نه تنها روی سازگاری روانی با سرطان تأثیر مستقیم دارند، بلکه اثر غیرمستقیمی هم با واسطه‌گری سبک‌های اسناد علی (اسناد علی خوش‌بینانه و اسناد علی بدینانه) روی سازگاری روانی با سرطان دارند. به عبارت دیگر حضور سبک‌های اسناد علی باعث می‌شود اثرگذاری سبک‌های دلبستگی روی سازگاری روانی با سرطان نسبت به حالت عدم حضور این متغیر میانجی افزایش یابد و قدرت پیش‌بینی سازگاری روانی با سرطان با حضور متغیر اسناد علی بیشتر می‌شود. نایمن بودن دلبستگی شکل‌گرفته منجر به رکود، ایستایی و عدم اکتشاف در محیط می‌شود و اگر این نوع دلبستگی با نگرش و اسناد بدینانه به موقعیت‌ها و شکست‌های تجربه شده قبلی در زندگی همراه باشد، به نوعی منجر به درمان‌گی آموخته شده می‌گردد. این درمان‌گی آموخته شده در نحوه جستجوی درمان و راههای مقابله با بیماری سرطان نیز خود را نشان داده و باعث عدم تسلط فرد بر بیماری و سازگاری نامناسب با بیماری سرطان می‌گردد. چراکه فرد با نوعی جبرگرایی اعتقاد به اسنادهای بیرونی، کلی و ثابت که تشکیل دهنده اسناد علی بدینانه می‌باشد مواجه می‌شود و هیچ حرکتی برای بهبود و یا درمان خود نمی‌کند. بلکه تسليم شرایط شده و اعتقاد به ناکارآمدی خود و اقداماتش پیدا می‌کند. طبیعی است که در چنین شرایطی اضطراب اجتماعی افزایش می‌یابد و توان مقابله و سازگاری فرد در برابر بیماری سرطان هم کاهش یافته و میزان بهبودی کاهش می‌یابد. هم‌چنین دلبستگی نایمن اگر با اسناد بدینانه همراه گردد، می‌تواند با افزایش سطح مشکلات سازشی و کمبود مهارت‌های ارتباطی مواجه شوند که با تأثیرگذاری منفی بر عملکرد، فرد را مستعد آسیب‌پذیری در مقابل بیماری‌ها

1. Luca, Drangerichia, Salerno, Coco & Cicero

می‌کند. در حالی که سبک دلستگی اینم و همراهی آن با استناد خوشبینانه یکی از عواملی است که کنارآمدن فرد را بایماری تسهیل کرده و موجب بهبود سریع تر فرد می‌گردد (قائدی، شبانکاره و مقدم برزگر، ۱۳۹۵).

یافته‌های مرتبط با فرضیه چهارم نشان می‌دهد که یعنی مدل فرضی ارائه شده و داده‌های واقعی پژوهش بازش وجود دارد. در تبیین یافته‌های این فرضیه می‌توان گفت؛ واکنش‌های افراد در برابر رویدادهایی مانند ابتلاء به سرطان نه تنها به نوع دلستگی شکل گرفته در کودکی یا شکل تغییر یافته آن در بزرگسالی بستگی دارد، بلکه از چگونگی تفسیر از دنیا و استنادهای علی برای این رخدادها نیز تأثیرپذیری دارد. چون استنادهای علی جواب سؤال‌هایی هستند که انسان‌ها برای علت رفتار خود و دیگران یا موقفیت‌ها و شکست‌های خود مطرح می‌کنند، به عنوان اعتقاداتی در چگونگی کنار آمدن فرد با موقعیت‌های استرس‌زا مانند بیماری سرطان نیز تأثیر دارند. نحوه بینش و اعتقاد فرد به درونی بودن و یا بیرونی بودن منبع کترول، پایدار و ناپایدار بودن مشکل و یا کلی و جزئی بودن آن در زندگی در دو شکل خوشبینانه و بدینانه آن با نوع سازگاری روانی با سرطان مرتبط است. سبک استناد بدینانه باعث آمادگی برای درماندگی و افسردگی در مقابل بیماری سرطان می‌باشد ولی سبک استناد خوشبینانه باعث پذیرش واقعیت‌های غیرقابل تغییر، و حرکت در جهت تغییر شرایط به وضعیت مطلوب‌تر می‌گردد. بیمارانی که برای سرطان استنادهای پایدار، کلی و درونی ارائه می‌دهند، بیش از بیمارانی که علل ناپایادر، اختصاصی و بیرونی ارائه می‌دهند افسرده می‌شوند. استنادها به پیش‌بینی و کترول رویدادها کمک کرده، تبیین کننده احساس‌ها، نگرش‌ها و رفتارهای ما هستند و نه تنها بر چشم‌داشت‌ها و هیجان‌های ما در زمان بیماری تأثیر می‌گذارند، بلکه عملکرد درمانی فرد را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهند. از این‌رو آن‌ها در پاسخ‌دهی به فشار ناشی از بیماری نقش اساسی دارند. استناد بدینانه^۱ سرطان یعنی استناد بیماری سرطان به عوامل درونی، افسردگی را در پی دارد و استناد خوشبینانه^۲ سرطان یعنی استناد بیماری به سرطان به عوامل درونی زمینه‌ساز موفقیت در درمان، سازگاری مناسب و شادمانی است. استناد ابتلاء به بیماری سرطان به علل درونی، باثبتات و کلی و استناد رویدادهای مثبت به علل بیرونی، بدون ثبات و اختصاصی، نوعی شیوه استنادی ناسازگارانه است و همین استنادهای ناسازگارانه و یا بهبیان دیگر استنادهای بدینانه است که با سازگاری نامناسب، شکست درمانی و مشکلات روان‌شناختی و بدنه همراه است (شریفی دروازه، شیرکرمی و شریفی دروازه، ۱۳۹۷).

برای این که دختران در آینده به عنوان زنان جامعه با مشکلاتی در سازگاری روانی با بیماری‌هایی نظیر سرطان و تبعات منفی آن مواجه نشوند، همواره باید در سن تشکیل دلستگی از لحاظ تأمین نیازهای جسمی و روانی مورد توجه مادران، مراقبین و پرستاران خود قرار گیرند تا اطمینان حاصل کنند که در صورت نیاز به حمایت دیگران مورد طرد قرار نخواهند گرفت و نیازهای آن‌ها به موقع

1. Dessimistic
2. Optimistic

برطرف خواهد شد. در این صورت نوع دلبستگی ایمن در آن‌ها شکل خواهد گرفت. هم‌چنین در رابطه با اعلت موقیت‌ها و شکست‌ها باید اطلاعات واقعی و بدون سوگیری به آن‌ها داده شود و مهارت حل مسئله به آن‌ها آموخته شود تا بهم‌مند که در شرایط دشوار و پراستری نظری ابتلا به بیماری، نتایج اقدامات آن‌ها وابسته به کوشش خودشان می‌باشد و در صورت سعی و تلاش همواره امکان تغییر وجود دارد. این امر باعث خواهد شد آن‌ها دارای اسنادی خوش‌بینانه و مطابق با واقعیت‌ها باشند. اگر هم زنان دارای سبک دلبستگی نایمین باشند، راهکار تبدیل دلبستگی آن‌ها به دلبستگی ایمن است که رفتار نزدیکان، دوستان و شریک عاطفی فرد مدیریت شود و با ایجاد احساس اعتماد و اطمینان در رابطه وی با شریک زندگی، دوستان و نزدیکان، دلبستگی وی را تبدیل به دلبستگی ایمن نموده و بر سازگاری وی با سلطان تأثیر مثبت گذاشت. مواردی مانند تحمل زورگویی مداوم، داشتن شریک بی‌رحم و شکست عاطفی شدید می‌تواند فرد دارای دلبستگی ایمن را به فردی با دلبستگی نایمین و فرد دارای دلبستگی نایمین اضطرابی را به فرد دارای دلبستگی نایمین اجتنابی تبدیل کند. هم‌چنین با استفاده از خودتنظیمی عواطف از طریق تکنیک‌های شناختی رفتاری و ذهن آگاهی می‌توان سبک دلبستگی ایمن را در شخص دارای دلبستگی نایمین ایجاد نمود (بروگارد¹، ۲۰۱۵).

با توجه به این که مدل پیشنهادی پژوهش دارای برآش خوبی با داده‌های واقعی به دست آمده از اجرای پژوهش بود، می‌توان گفت که خوب ساخته شده است. یافته‌های پژوهش نشان‌دهنده تأثیر نوع سبک دلبستگی و اسناد علی در سازگاری روانی زنان سلطانی با سلطان و میزان موقیت درمان آزمودنی‌ها بود. در صورتی که بتوان با توصیه‌های صورت گرفته و پرهیز از غفلت در مورد نوزادان دختر باعث شکل‌گیری دلبستگی ایمن و اسناد علی خوش‌بینانه در آن‌ها شویم و در صورت شکل‌گیر دلبستگی نایمین یا اسناد علی بدینانه در زنان بزرگسال، آن را به نوع مناسب آن تبدیل کنیم، می‌توان در صورت بروز مشکلاتی نظری ابتلا به سلطان در زنان، با هزینه مادی و روانی کمتری اقدام به درمان آن‌ها نموده و از نتایج ناخوشایندی مانند رنج جسمی و روانی، افزایش هزینه درمان و افزایش مستمر میزان مرگ و میرهای ناشی از ناسازگاری روانی با سلطان جلوگیری نمود و بهزیستی و سلامت از دست رفته را بیش از پیش به زنان مبتلا به سلطان، خانواده‌های آن‌ها و جامعه‌ای که این زنان بر آن تأثیر می‌گذارند بازگرداند.

تعارض منافع: نویسنده‌گان تصريح می‌کنند که در این پژوهش تعارض منافع وجود ندارد و این پژوهش با هزینه‌های پژوهشگر انجام گرفته است.

سپاسگزاری: نویسنده‌گان برخود لازم می‌دانند از افرادی که در انجام این پژوهش یاری رساندند تشکر و قدردانی به عمل آورند.

منابع

- امانی، احمد، ثایی ذاکر، باقر، نظری، علی محمد، نامداری پژمان، مهدی. (۱۳۹۰). اثربخشی دو رویکرد طرحواره درمانی و دلبستگی درمانی بر سبک‌های دلبستگی در دانشجویان مرحله عقد. *فصلنامه مشاوره و روان‌درمانی خانواده*، ۱(۲)، ۱۷۱-۱۹۱.
- بنی اسدی، رضا. (۱۳۹۹). نقش زن در استحکام خانواده با الگوگیری از فرهنگ غنی اسلامی. *نشریه علمی زن و فرهنگ*، ۱۲، ۴۵، ۸۷-۹۶.
- بیگدلی شاملو، مرضیه بیگم، بهرامی، هادی. (۱۳۹۴). سرطان سینه و سازگاری روانی با آن. چهارمین کنفرانس بین‌المللی روانشناسی و علوم اجتماعی.
- پاتو، مژگان، مرادی، علیرضا، الهیاری، عباسعلی، پاینده، مهرداد. (۱۳۹۴). بررسی ویژگی‌های روان‌سنگی نسخه کوتاه مقیاس سازگاری روانی با سرطان (Mini-mac) در بیماران سرطانی. *فصلنامه علمی پژوهشی پژوهش در سلامت روان‌شناختی*، ۹(۱)، ۱۸-۳.
- تیمورپور، نگار، مشتاق بیدختی، نهاله، پورشهیاز، عباس. (۱۳۸۹). رابطه سبک‌های دلبستگی، رضایتمندی زناشویی و احساس گناه جنسی با میل جنسی در زنان. *مجله روانشناسی بالینی*، ۲(۳)، ۱-۱۴.
- خجسته مهر، رضا، امان‌الهی، عباس، زهره‌ای، اسماعیلی، رجبی، غلامرضا. (۱۳۹۳). سبک‌های دلبستگی، اسناد علی و اسناد مسئولیت به عنوان پیش‌بین‌های خشونت علیه زنان. *روانشناسی خانواده*، ۱، ۴۱-۵۳.
- خجسته مهر، رضا، کوچکی، رحیم، رجبی، غلامرضا. (۱۳۹۱). نقش واسطه‌ای اسنادهای ارتباطی و راهبردهای حل تعارض غیر سازنده در رابطه بین سبک‌های دلبستگی و کیفیت زناشویی. *روانشناسی معاصر*، ۷، ۲، ۳-۱۴.
- رجبی، غلامرضا، حقیقی، جمال، شهنه‌ییلاق، منیژه، شکرکن، حسین. (۱۳۸۴). بررسی رابطه علی جنسیت، عملکرد قبلی ریاضی، منابع خودکارآمدی ادراک‌شده ریاضی، هدف‌گذاری، باورهای خودکارآمدی ریاضی و سبک‌های اسنادی با عملکرد بعدی ریاضی در دانش آموزان سال دوم دبیرستان‌های شهر اهواز. *مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهریار چمران اهواز*، ۳(۱۲)، ۱۳۶-۱۰۱.
- رنجبرنورشی، فرزانه، محدثی، حمیده، اسدی مجره، سامرہ، هاشمی، سیده‌صغری. (۱۳۹۲). همبسته‌های روان‌شناختی سرطان: نگرانی، سبک زندگی، خودکارآمدی. *مجله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه*، ۱۱، ۵۰(۵)، ۶۹۸-۷۰۵.
- سجادیان، اکرم السادات، حقیقت، شهپر، منتظری، علی، کاظم نژاد، انوشیروان، علوی فیلی، افسانه. (۱۳۹۰). سازگاری در بیماران مبتلا به سرطان پستان قبل و بعد از درمان. *فصلنامه بیماری‌های پستان ایران*، ۴(۳)، ۵۲-۵۹.
- سلاجمقه، سوزان؛ امامی پور، سوزان، نعمت‌الله زاده ماهانی، کاظم. (۱۳۹۶). تبیین مدل ساختاری روابط بین خود انسجامی و بهزیستی روان‌شناختی بر اساس راهبردهای تنظیم شناختی هیجان در

- زنان مبتلا به سرطان پستان. آنلایش و رفتار، ۱۲(۴۶)، ۶۷-۸۹.
- شاهوار و قی فراهانی، ندا، اسکندری، حسین، برجعلی، احمد. (۱۳۹۷). بررسی رگه‌های شخصیت در زنان مبتلا به سرطان‌های پیشرفته پستان و رحم و زنان بهبود یافته از سرطان‌های پستان و رحم: یک مطالعه کیفی. مجله علوم پژوهشکی رازی، ۲۵، ۱۷۱، ۶۲-۵۲.
- شریفی دروازه، مینو، شیرکرمی، جواد، شریفی دروازه، مرضیه. (۱۳۹۷). مطالعه عوامل مرتبط با عملکرد تحصیلی دانش آموزان بر اساس نظریه استناد و اینرها. مجله آفاق علوم انسانی، ۱۴، ۲۷-۱۵.
- قائدی، فهیمه، شبانکاره، الهام، مقدم برزگر، مجید. (۱۳۹۵). تمایزیافگی و تفکر ارجاعی: نقش واسطه‌ای در ماندگی آموخته شده. دوفصلنامه علمی-پژوهشی شناخت اجتماعی، ۱۱، ۳۵-۵۱.
- قیطاسی، شیدا، عزیزی، نعمت‌اله. (۱۳۹۹). نقش زنان دانشگاهی در توسعه پایدار و همه‌جانبه. نشریه علمی زن و فرهنگ، ۱۲، ۴۵، ۹۷-۱۰۹.
- محمدامین‌زاده، دانا، اسمیری، یوسف، حسین ثابت، فریده. (۱۳۹۵). نقش سبک‌های دلبستگی و سبک‌های استناد در پیش‌بینی رضایت از زندگی در دانشجویان افسرده. پژوهنده (مجله پژوهشی دانشگاه علوم پژوهشکی شهریاد بهشتی)، ۲۱، ۲۲۴-۲۳۲.
- مطلق، علی. (۱۳۹۷). علت افزایش بروز سرطان در ایران. خبرگزاری ایسنا (۷ تیر ۱۳۹۷)، کد خبر: <https://www.isna.ir/news/97040200448>
- مقدم تبریزی، فاطمه؛ جاسمی، مدینه؛ سلطانی، حسام و اسماعیلی، رقیه. (۱۳۹۶). بررسی سازگاری اجتماعی زنان مبتلا به سرطان پستان تحت شیمی درمانی شهر بوکان. مجله علوم پژوهشکی رازی، ۲۴، ۱۳(۱۶).
- منفرد، آرزو، پاک‌سرشت، صدیقه، قبری، عاطفة، عطرکار روشن، زهرا. (۱۳۹۲). کیفیت زندگی مرتبط با سلامت و عوامل مؤثر بر آن در زنان مبتلا به سرطان پستان. پرستاری و مامایی جامعنگر، ۲۳، ۵۲-۶۲.
- موحدی، معصومه. (۱۳۹۷). طراحی و آزمون مدل زیستی-روانی-اجتماعی سازگاری با بیماری سرطان سینه. رساله دکتری تخصصی، رشته روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی.
- موسوی، رقیه، بدیهی زراعتی، فرنوش. (۱۳۹۵). بررسی اثربخشی زوج درمانی هیجان مدار (EFT) بر تغییر سبک دلبستگی زوجین. دوفصلنامه علمی-پژوهشی روانشناسی بالینی و شخصیت، ۱۴، ۷۸-۷۱.
- موسوی، طیبه، پورحسین، رضا، بشارت، محمدعلی، غلامعلی لواسانی، مسعود. (۱۳۹۹). پیش‌بینی سازگاری با سرطان در محیط خانوادگی بر اساس سبک‌های دلبستگی، سخت‌کوشی و حمایت اجتماعی. مجله علوم روان‌شناسی، ۱۹، ۹۳-۹۷۹.
- مؤمنی، فرزانه، مولوی، حسین، ملک پور، مختار، امیری، شعله. (۱۳۸۹). مقایسه سبک‌های دلبستگی

نایمن اضطرابی/اجتنابی، نایمن اضطرابی/دوسوگرا و این جوانان دارای نقایص بینایی، شناوایی و جوانان عادی شهر اصفهان. *تحقیقات علوم رفتاری*، ۲۸(۲)، ۱۱۳-۱۰۳.

- ولیخانی، احمد، فیروزآبادی، علی. (۱۳۹۵). بررسی اضطراب مرگ در چارچوب الگوهای دلستگی در بیماران سرطانی: یک مطالعه مقایسه‌ای. *روانشناسی سلامت*، ۵، ۱۱۹-۱۴۰.

- Arambasic, J., Sherman, K. A., & Elder, E. (2019). Breast Cancer Network Australia. Attachment Styles, Self-Compassion, and Psychological Adjustment in Long-Term Breast Cancer Survivors. *Psychooncology*, 20.
- Bowlby, J., & Ainsworth, M. (1992). The Origins of Attachment Theory. *Development Psychology*, 28, 759-775.
- Bowlby, J. (1969, 1973, 1989). *Attachment and loss vo1.2. separation, anxiety and anger*. New York, Basic books
- Brogaard, Berit. (2015). *Attachment Styles Can't Change, Can They?* Psychology Today.com.
- Graf, J., Junne, F., Ehrenthal, C. J., Schäffeler, N., Kiuntke, J., Stengel, A., Mehnert-Theuerkauf, A., Marwedel, L., Brucker, Y. S., Zipfel, S., & Teufel, M. (2020). Unmet Supportive Care Needs Among Women With Breast and Gynecological Cancer: Relevance of Attachment Anxiety and Psychological Distress. *Front Psychol*, 11: 558190. doi: [10.3389/fpsyg.2020.558190](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.558190).
- Greer, S., & Watson, M. (1987). Mental adjustment to cancer: Its measurement and prognostic importance. *Cancer Surveys*, 6, 439-453.
- Hazan, C., & Shaver, P. R. (1987). RomanticLove Conceptualized as an attachment process. *Journal of personality and social psychology*, 52, 511-524.
- Luca, De. R., Dorangricchia, P., Salerno, L., Coco, Lo. G., Cicero, G. (2017). The Role of Couples' Attachment Styles in Patients' Adjustment to Cancer. *Oncology*, 92(6):325-334.
- Nicholls, W., Hulbert-Williams, N., & Bramwell, R. (2014). The role of relationship attachment in psychological adjustment to cancer in patients and caregivers: a systematic review of the literature. *Psychooncology*, 23(10):1083-95.
- Patoo, M., Allahyari, A. A., Moradi, A. R., Payandeh, M., & Hassani, L. (2018). Studying the Relation between Mental Adjustment to Cancer and Health-Related Quality of Life in Breast Cancer Patients. *Int J Cancer Manag*, 11(7): e8407. doi: 10.5812/ijcm.8407.
- Pearce, J. Zoe. & Halford, W. Kim. (2008). Do attributions mediate the association between attachment and negative couple communication? part of the first author's doctoral thesis, School of Psychology, *Griffith University*.
- Peterson, C., Semmel, A., von Baeyer, C., Abramson, L. Y., Metalsky, G.I., & Seligman, M.E.P. (1982). The Attributional Style Questionnaire. *Cognitive Therapy and Research*, 6, 287-299.
- Porter, L., Keefe, F., Davis, D., Rumble, M., Scipio, C., & Garst, J. (2012). Attachment styles in patients with lung cancer and their spouses: associations with patient and spouse adjustment. *Support Care Cancer*, 20(10):2459-66.
- Watson, M; Greer, S; & Bliss, J.M. (1989). Mental Adjustmentto Cancer (MAC) Scale User's Manual. *Cancer ResearchCampaign: Sutton*.
- Yang, Hua. (2018). Coping: a concept analysis in the cancer context. *TMR Integrative Nursing*, 2(1), 27-33.

**Proposing Causal Model of Adjustment to Cancer
Based on Attachment Styles and Mediating of
Causal Attribution Styles in Women with Cancer**

M. Fathollahi Anvigh*
A. Khademi **
M. Etemadinia***
A. Shaker Dolagh ****

Abstract

The purpose of this research was to propose the causal model of adjustment to cancer based on attachment styles and mediating of causal attribution styles in women with cancer. Statistical population Included women with cancer in Urmia that were treated during the first six months of 2019. 360 patients were selected as sample by using purposive sampling procedure. The research design was a correlation of structural equations. Three questionnaires of Adult Attachment Styles (1987), Causal Attribution Styles (1983) and Mental Adjustment to Cancer (1989) were implemented to collect data. The data was analyzed via Partial Least Squares method for structural equation modeling and PLS software. The research results indicated direct and significant relationship between attachment and causal attribution styles and significant direct and indirect relationships between attachment styles and psychological adjustment to cancer($P<001$). Also, a significant direct relationship and effect was observed between causal attribution styles and psychological adjustment to cancer($P<001$). The overall result of the research showed that the model had the ability to predict and optimum goodness of fit and was well constructed.

Keywords: psychological adjustment, cancer, attachment styles, causal attribution styles

*PhD Candidate, Department of Psychology, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran. (Email: Moharram.Fathollahi@yahoo.com)

**Associate Professor, Department of Psychology, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran. (Corresponding Author, Email: dr_ali_khademi@yahoo.com).

***Assistant Professor, Department of Psychology, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran. (Email: mahin_etemadi@yahoo.com)

****Assistant Prof, Department of Psychology, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran. (Email: ali.shaker2000@gmail.com)